

Інформаційна довідка **щодо законодавчого регулювання державних свят, пам'ятних** **та святкових днів: досвід держав-членів Європейського Союзу***

***Анотація.** Інформаційна довідка містить результати аналізу досвіду Латвії, Естонії, Швеції, Франції, Польщі, Хорватії та Литви щодо нормативно-правового регулювання державних свят, пам'ятних дат тощо; критеріїв визначення державних свят, пам'ятних дат, святкових днів тощо; видів свят, пам'ятних дат; суб'єктів запровадження державних свят, пам'ятних дат.*

***Ключові слова:** свята, державні свята, святкові дні, пам'ятні дні, календар свят, суб'єкт запровадження, Латвія, Естонія, Швеція, Франція, Польща, Хорватія, Литва.*

Вступ

Свята та пам'ятні дати традиційно мають місце та відзначаються з давніх часів практично у всіх соціальних спільнотах і культурах. Утім, незважаючи на тривалу історію існування цього суспільного феномену, є чимало актуальних проблем, котрі виникають у зв'язку із класифікацією і запровадженням на державному рівні тих чи інших свят та пам'ятних дат, визначенням правового механізму такого запровадження тощо.

Окреслені питання особливо загострилися в нинішніх умовах повномасштабного вторгнення росії в Україну, євроінтеграційних процесів, що вимагають оновлення підходів до їх вирішення. Так, ще донедавна календар свят в Україні представляв собою своєрідне поєднання спадщини радянського (колоніального) минулого і нових свят та пам'ятних дат. Після повномасштабного вторгнення здійснено перегляд та оновлення календаря, зокрема відбулося скасування / трансформація старих і запровадження нових державних свят.

Проблема ускладнена тим, що наразі в українському законодавстві не визначено саме поняття «свято», а також його категорії – «державне свято», «святковий і неробочий день», «пам'ятна дата», «професійне свято», «традиційне свято», «міжнародний день», «скорботні дні».

Категорія «державне свято» виконує низку функцій, зокрема комунікативну, ідеологічну, легітимну тощо. Відповідно до пункту 7 частини другої статті 92 Конституції України державні свята встановлюються виключно законами України.

Аналіз законодавчої практики щодо оновлення календаря свят в Україні дозволяє констатувати дотримання певних вимог до запровадження свят, зокрема в контексті встановлення їх категорій: «державне свято», «релігійне свято», «традиційне свято», «професійне свято», «міжнародні дні» тощо.

Законодавством України свята поділяються на свята, що: є святковими і неробочими днями (стаття 73 Кодексу законів про працю України); не є святковими днями, які запроваджуються відповідно до підзаконних нормативно-правових актів. Слід відмітити, що статтею 73 Кодексу законів про працю України Пасха (Великдень), Трійця та Різдво Христове визначені як релігійні

свята. Власне, відповідно до положень цього Кодексу визначаються лише дні, які є святковими і неробочими днями (в такі дні робота не провадиться, за винятком робіт, припинення яких неможливе через виробничо-технічні умови (безперервно діючі підприємства, установи, організації) роботи, викликані необхідністю обслуговування населення.

Таким чином, виходячи із положень Кодексу законів про працю України, вживання терміна «святковий день» означає надання цьому святу особливого статусу – державного або релігійного свята.

Основна частина

Слід відзначити, що свято, не лише державне, а й традиційне релігійне, потребує здійснення відповідної підготовчої роботи для його відзначення. Важливе значення мають заходи «ритуального» характеру, для поширення яких застосовуються маркетингові технології. Наразі існують окремі проблеми в контексті формування календаря свят в Україні: найбільшу критику тут викликають державні свята, зокрема через наявність тенденцій до «одержавлення» релігійних свят, а також випадки зворотної тенденції щодо впливу релігії на «нерелігійні» свята.

З огляду на ці та інші проблеми, що існують у контексті формування календаря свят в Україні, слушним є проведення аналізу закордонного досвіду щодо: рівня нормативно-правового регулювання державних свят, пам'ятних дат, святкових днів тощо; критеріїв визначення державних свят, пам'ятних дат, святкових днів тощо; видів свят, пам'ятних дат; суб'єктів запровадження свят, пам'ятних дат.

Латвія

У Латвії державні свята, дні пам'яті та святкові дні визначені Законом «Про державні свята, дні пам'яті та святкові дні»¹, який був прийнятий 03 жовтня 1990 року. З моменту набрання чинності цим Законом до нього неодноразово вносилися зміни, головним чином пов'язані із додаванням нових державних свят, днів пам'яті та святкових днів. Закон не містить критеріїв визначення державних свят, пам'ятних дат, святкових днів.

Передбачені Законом дні пам'яті, зазвичай, пов'язані з вагомими історичними подіями; святкові дні є різними – професійні свята, а також інші, наприклад, День моряка (друга субота липня), День батька (друга неділя вересня), Міжнародний день людей похилого віку (1 жовтня) тощо.

У Латвії є 14 державних свят (вихідних днів). Наприклад, День матері (друга неділя травня), День середини літа (23 червня), День літнього сонцестояння (24 червня), День проголошення Латвійської Республіки (18 листопада), Новий рік (31 грудня та 1 січня) тощо.

Також у Латвії є 33 пам'ятні дати та святкові дні (робочі дні). Наприклад, День пам'яті захисників барикад 1991 року (20 січня), День міжнародного визнання Латвійської Республіки (26 січня), Міжнародний жіночий день (8

¹ Latvijas Republikas Likums Par svētku, atceres un atzīmējamām dienām. URL : <https://likumi.lv/ta/id/72608-par-svetku-atceres-un-atzimejamam-dienam>

березня), День пам'яті жертв комуністичного терору (25 березня), День Європи (9 травня), Міжнародний день сім'ї (15 травня), День пожежників та рятувальників (17 травня), День окупації Латвійської Республіки (17 червня), День пам'яті борців за свободу Латвії (11 серпня), День єдності Балтії (22 вересня) тощо.

У зв'язку із тим, що державні свята, пам'ятні дати та святкові дні визначені Законом, то відповідно до частини першої статті 95 Регламенту Сейму² пропозиції щодо визначення на законодавчому рівні державних свят, пам'ятних дат, святкових днів можуть подавати: Президент, комітет Сейму, парламентська група або політичний блок Сейму, член парламенту, Прем'єр-міністр, віцепрем'єр-міністр та міністр, парламентський секретар міністерства, уповноважений міністром омбудсмен, юридична служба Сейму (якщо пропозиції стосуються законодавчої техніки та кодифікації).

Естонія

В Естонії діє Закон «Про державні свята та дні національного значення»³, прийнятий 27 січня 1998 року, що визначає державні свята і дні національного значення. Зміни, які вносилися до цього Закону, стосувалися запровадження нових свят, зокрема 29 травня 2018 року Рійгікогу проголосував за Закон «Про внесення змін до Закону «Про державні свята та дні національного значення», яким встановлено 01 жовтня Днем місцевого самоврядування.

Як і в Латвії, цей Закон також не містить критеріїв визначення державних свят та днів національного значення. Визначення державних свят та днів національного значення є питанням політичного рішення. Однак культурні, історичні та економічні аспекти враховуються в політичних дискусіях та при прийнятті рішень щодо запровадження відповідних свят чи днів національного значення⁴.

§§ 1, 2 Закону визначено національне свято – День Незалежності та річниця Естонської Республіки (24 лютого), що є національним днем і днем відпочинку, а також державні свята (всього 11 державних свят), які є днями відпочинку, зокрема Новий рік (01 січня), День Перемоги (23 червня), День відновлення Незалежності (20 серпня), Страсна п'ятниця, Великдень, Різдво Христове (25 грудня) тощо. У § 3 Закону визначено дні національного значення (їх 14), наприклад, Водохреща (Богоявлення) (6 січня), День рідної мови (14 березня), День пам'яті жертв комунізму та нацизму (23 серпня), День бабусь і дідусів (друга неділя вересня), День батька (друга неділя листопада), День проголошення суверенітету (16 листопада). Відповідно до § 3-1 Закону 14 червня є Днем жалоби, у який не допускається проведення жодних публічних заходів, несумісних із жалобою.

Відповідно до § 4 Закону державні свята та дні національного значення визначаються на основі григоріанського календаря.

² Rules of Procedure of the Saeima. URL : <https://www.saeima.lv/en/legislative-process/rules-of-procedure>

³ Public Holidays and Days of National Importance Act. URL : <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/525062018003/consolide>

⁴ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

Право ініціювати законопроекти про внесення змін до переліку державних свят та днів національного значення належить членам Рійгікогу, політичним групам Рійгікогу, комітетам Рійгікогу та Уряду Республіки⁵.

Швеція

У Швеції державні свята визначені Законом «Про державні свята» (1989:253)⁶. Відповідно до розділу 1 цього Закону державне свято:

- Неділі, включаючи Великдень (неділя, найближча до повного місяця, що припадає на 21 березня або одразу після цієї дати) та Трійцю (сьома неділя після Великодня);

- Новий рік (1 січня), Водохреща (Богоявлення) (6 січня), Перше травня, Різдво Христове (25 грудня) та День подарунків (26 грудня), навіть якщо ці свята не припадають на неділю;

- Страсну п'ятницю (п'ятниця перед Великоднем), Великодній понеділок (наступний день після Великодньої неділі), Вознесіння Господнє (шостий четвер після Великодня), Національне свято Швеції (06 червня), День середини літа (субота, яка припадає на період із 20 до 26 червня) та День усіх святих (субота, яка припадає на період із 31 жовтня до 6 листопада).

Слід відзначити, що згідно з розділом 3а Закону «Про відпустки» (1977:480)⁷ не є державними святами у значенні Закону «Про державні свята», але прирівнюються до неділі, наступні дні:

- напередодні Дня середини літа;
- напередодні Різдва Христового;
- напередодні Нового року.

Отже, законодавством Швеції визначено, крім неділей, ще 13 державних свят та 3 фактичні свята. Водночас якихось формальних критеріїв для визначення державних свят законодавством не встановлено⁸.

Зміни до списку державних свят, визначеного Законом «Про державні свята», та списку інших свят, визначеного Законом «Про відпустки», вносяться відповідно до звичайного законодавчого процесу і схвалюються Риксдагом.

Варто зазначити, що у Швеції 18 днів на рік є Днями державного прапора згідно з Положенням (1982:270) про Дні державного прапора⁹. Дні державного прапора жодним чином не впливають на робочий час. У такі дні піднімається Державний прапор.

Також у Швеції є приклади тематичних днів, що широко відзначаються. Такі дні не встановлені законодавством і не впливають на робочий час:

- Міжнародний жіночий день;
- День матері;

⁵ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

⁶ Lag (1989:253) om allmänna helgdagar. URL : https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-1989253-om-allman-na-helgdagar_sfs-1989-253/

⁷ Semesterlag (1977:480). URL : https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/semesterlag-1977480_sfs-1977-480/

⁸ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

⁹ Förordning (1982:270) om allmänna flaggdagar. URL : https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/forordning-1982270-om-allman-na-flaggdagar_sfs-1982-270/

- День батька;
- День Святої Люсії.

Франція

У Франції законодавство не містить окремого законодавчого акта про свята і пам'ятні дати. Натомість перелік державних свят закріплений у статті 3133-1 Трудового кодексу¹⁰. Таких свят визначено одинадцять:

- 1 січня;
- °Великодній понеділок;
- °1 травня;
- °8 травня (кінець Другої світової війни);
- °Вознесіння Господнє;
- °Трійця;
- °14 липня (Національне свято);
- °Успіння Пресвятої Богородиці;
- День усіх святих;
- °11 листопада (День перемир'я);
- Різдво Христове.

Більшість державних свят відповідають святам, що пов'язані з християнськими традиціями, інші державні свята стосуються закінчення відповідних збройних конфліктів. Державні свята є вихідними днями.

Водночас у Франції існує багато святкових і пам'ятних днів, які не є вихідними днями, серед яких: День Святого Іоанна, Стрітіння Господнє, Богоявлення, Масляна, День Святого Миколая, Fête de la Musique (Всесвітній день музики) тощо.

Отже, у Франції законодавство не містить критеріїв визначення свят та днів пам'яті. Державні свята (в тому числі й дні пам'яті) визначаються Трудовим кодексом. Інші свята, які не є вихідними днями, виникають із традицій, зокрема, релігійних (наприклад, Стрітіння Господнє тощо) або з ініціативи державних органів (наприклад, Fête de la Musique)¹¹.

Польща

У Польщі державні свята (неробочі дні) унормовані Законом «Про вихідні дні»¹² від 18 січня 1951 року. Всього визначено 14 державних свят, наприклад, Новий рік (1 січня), Водохреща (Богоявлення) (6 січня), перший та другий день Великодня (неділя та понеділок), Державне свято (День праці) (1 травня), Національне свято (Конституція Третього травня) (3 травня), День Незалежності (11 листопада). Вихідними днями також є неділі.

Законом не визначені критерії запровадження державних свят. Дні пам'яті більшою мірою пов'язані зі значними історичними подіями. Святкові дні визначаються по-різному: пов'язані з важливою особою, групою людей або подією. Також державні свята пов'язані із релігійними традиціями.

¹⁰ Code du travail. URL : https://www.legifrance.gouv.fr/codes/texte_lc/LEGITEXT000006072050/

¹¹ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

¹² Ustawa z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy. URL : <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=wdu19510040028>

Крім державних свят (вихідних днів), визначених згаданим Законом, у Польщі є кілька десятків святкових днів (робочих днів). Наприклад, День бабусі (21 січня), День святого Валентина (14 лютого), Жіночий день (8 березня), Міжнародний день Матері-Землі (22 квітня), День Європи (9 травня), День без автомобіля (22 вересня), День хлопчика (30 вересня), День листоноші (18 жовтня) тощо.

Деякі свята (робочі дні) присвячені різним службам (професійні свята), визначені відповідними профільними законами. Наприклад, День працівника державної служби зайнятості (27 січня), День пожежника (4 травня), День прикордонника (16 травня), День військової жандармерії (13 червня), День поліції (24 липня), День митної служби (21 вересня) тощо.

Також є свята, що оголошуються постановою Сейму (зазвичай це робочі дні), наприклад, День польсько-угорської дружби (23 березня), День пам'яті жертв Катинського трагедії (13 квітня), День місцевого самоврядування (27 травня), День без алкоголю (1 червня), День тварин (4 жовтня)¹³.

Слід відзначити, що зміни до переліку державних свят (неробочих днів), визначеного Законом «Про вихідні дні», вносяться за звичайною законодавчою процедурою. Право законодавчої ініціативи належить депутатам (комітетам Сейму або щонайменше 15 депутатам), Сенату, Президенту Республіки та Раді Міністрів, а також групі щонайменше 100 000 громадян, які мають право голосу на виборах до Сейму (стаття 118 Конституції Республіки Польща¹⁴, стаття 32 Регламенту Сейму¹⁵). Крім того, проект постанови Сейму може бути поданий Президією Сейму, комітетом Сейму або щонайменше 15 депутатами (стаття 33 Регламенту Сейму).

Хорватія

У Хорватії 01 травня 2025 року набув чинності Закон «Про державні свята, пам'ятні дні та вихідні дні в Республіці Хорватія»¹⁶. Відповідно до частини першої статті 1 цього Закону в Хорватії є 14 державних свят та неробочих днів. Наприклад, Новий рік (1 січня), Великдень та Пасхальний понеділок, Тіло і Кров Христові, Водохреща (Богоявлення) (6 січня), День праці (1 травня), День державності (30 травня), День антифашистської боротьби (22 червня), День перемоги і вдячності Батьківщині та День хорватських захисників (5 серпня), День пам'яті жертв Вітчизняної війни та День пам'яті жертв Вуковара та Шкабрні (18 листопада), Різдво Христове (25 грудня). Частиною другою статті 1 Закону визначено, що відповідальним за відзначення свят, зокрема таких, як День державності, День антифашистської боротьби, День перемоги і вдячності Батьківщині та День хорватських захисників, День пам'яті жертв Вітчизняної війни та День пам'яті жертв Вуковара та Шкабрні є Уряд Республіки Хорватія у

¹³ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

¹⁴ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. URL : <https://www.sejm.gov.pl/prawo/konst/polski/kon1.htm>

¹⁵ Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. URL : <https://www.sejm.gov.pl/prawo/regulamin/kon7.htm>

¹⁶ Zakon o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u Republici Hrvatskoj. URL : <https://www.zakon.hr/z/372/zakon-o-blagdanima%2C-spomendanima-i-neradnim-danima-u-republici-hrvatskoj>

співпраці з Президентом Республіки Хорватія, Хорватським парламентом та органами місцевого та регіонального самоврядування.

Слід відзначити, що громадяни Республіки Хорватія, які святкують Різдво Христове 7 січня, Великдень – за юліанським календарем, громадяни ісламського віросповідання в дні Рамадан Байрам і Курбан Байрам, а також громадяни іудейського віросповідання в дні Рош Ха-Шана і Йом Кіпур мають право не працювати¹⁷.

Статтею 2 згаданого Закону визначені дні пам'яті в Хорватії (всього 12 днів), що відзначаються належним чином та з гідністю, а також наводиться їх короткий опис, наприклад:

- День об'єднання Меджимур'я з батьківщиною Хорватією (9 січня) – день пам'яті, важливий для збереження єдності хорватської території;

- День міжнародного визнання Республіки Хорватія та День мирної реінтеграції хорватського Дунайського регіону (15 січня) – є підтвердженням державності та повного визнання Хорватської держави в міжнародному співтоваристві, а також днем, коли був завершений процес мирної реінтеграції хорватського Дунайського регіону в конституційний лад Республіки Хорватія, тим самим створилися умови для мирного життя, праці та розвитку в усій країні;

- День заснування Народної оборони в Республіці Хорватія (15 березня) – день пам'яті цивільної оборони;

- День незалежності (25 червня) – день, коли відбулося прийняття фундаментальних рішень щодо незалежності Республіки Хорватія, Конституційного рішення про суверенітет і незалежність Республіки Хорватія та Декларації про проголошення суверенної і незалежної Республіки Хорватія.

Статтею 6 цього ж Закону Уряду Республіки Хорватія надається повноваження визначити які державні та інші органи влади, а також інші юридичні та фізичні особи зобов'язані працювати у державні свята в Республіці Хорватія.

Отже, Закон «Про державні свята, пам'ятні дні та вихідні дні в Республіці Хорватія» не містить критеріїв визначення державних свят та днів пам'яті. Свята визначаються рішенням Хорватського парламенту або представницьких органів місцевого та регіонального самоврядування (регіональні та місцеві свята). Утім, лише державні свята є неробочими днями.

Литва

У Литві немає окремого закону про державні свята. Ці питання регулюються Трудовим кодексом¹⁸. Зокрема, статтею 123 Кодексу визначено такі державні свята:

- 1 січня – Новий рік;
- 16 лютого – День відновлення Литви як держави;
- 11 березня – День відновлення незалежності Литви;

¹⁷ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

¹⁸ Lietuvos Respublikos darbo kodekso patvirtinimo, įsigaliojimo ir įgyvendinimo įstatymas 2016 m. rugsėjo 14 d. Nr. XII-2603. URL : <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/f6d686707e7011e6b969d7ae07280e89/asr>

- неділя та понеділок – Великдень і Великодній понеділок (за західною традицією);
- 1 травня – Міжнародний день праці;
- перша неділя травня – День матері;
- перша неділя червня – День батька;
- 24 червня – День Роси і Івана Купала;
- 6 липня – День держави (коронація литовського короля Міндаугаса) і День національного гімну;
- 15 серпня – Успіння Пресвятої Богородиці (День Успіння Пресвятої Діви Марії);
- 1 листопада – День всіх святих;
- 2 листопада – День пам'яті померлих;
- 24 грудня – Святвечір;
- 25 і 26 грудня – Різдвяні дні.

Трудовий кодекс не містить положень, які б визначали критерії встановлення державних свят.

Натомість пам'ятні дні у Литві визначені Законом «Про пам'ятні дні»¹⁹, який з часу його прийняття (у 1997 році) динамічно змінювався, доповнюючись новими пам'ятними днями. Відповідно до статті 1 цього Закону пам'ятний день визначається як знаменна дата, пов'язана з важливими фактами та / або подіями, що стосуються створення та зміцнення державності Литви, просування загальнолюдських цінностей, збереження культурних пам'яток та живої історії.

Наразі в Литві є 99 пам'ятних днів (робочих днів), зокрема День прапора Литви (1 січня), День захисників свободи (13 січня), День Землі (20 березня), День вступу Литви до НАТО (29 березня), День Європи (9 травня), День громадянського опору, День молодіжних працівників (14 травня), День льотчиків Литви (11 червня), День свободи (31 серпня), День судів Литви (15 грудня) та інші.

Запровадження в Литві нових державних свят та пам'ятних дат здійснюється шляхом внесення змін до відповідного законодавства. Згідно з Конституцією право законодавчої ініціативи належить членам Сейму, Президенту Республіки та Уряду. Крім того 50 000 громадян Литви, які мають виборче право, також можуть подати до Сейму проект закону, і Сейм зобов'язаний його розглянути²⁰.

Висновки

Процес оновлення державного календаря свят в Україні потребує виваженого підходу. Впровадження нових свят, пам'ятних дат та святкових днів – це спосіб впливу на систему політико-культурних цінностей суспільства, яка є важливою складовою національної ідентичності. У цьому контексті слушним вбачається дослідження закордонного досвіду питань, що стосуються державних

¹⁹ Lietuvos Respublikos atmintinų dienų įstatymas 1997 m. liepos 3 d. Nr. VIII-397. URL : <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.41597/asr>

²⁰ ECPRD Request 3837 (Latvia) Holidays, remembrance and festival days. URL: <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu/ecprd/private/request-details/370557>

свят, пам'ятних та святкових днів, узагальнена інформація якого подана у *Таблиці*. Слід відзначити, що у більшості держав, досвід яких проаналізований у цій інформаційній довідці, питання, що стосуються державних свят, пам'ятних дат та святкових днів, регулюються окремими законами. Положення таких законів переважно стосуються визначення переліку свят та днів пам'яті. Відмінним від інших є досвід Хорватії, що полягає у наведенні короткого опису сутності визначених днів пам'яті.

Таблиця

№ з/п	Держава	Законодавство, що регулює державні свята (неробочі дні), пам'ятні дати, святкові дні (робочі дні)	Критерії визначення державних свят, пам'ятних дат, святкових днів	Запровадження державних свят, пам'ятних дат, святкових днів / суб'єкт внесення пропозицій
1.	Латвія	Закон «Про державні свята, дні пам'яті та святкові дні»	Конкретні критерії не визначені. Дні пам'яті більшою мірою пов'язані зі значними історичними подіями. Святкові дні пов'язані з професіями, відповідними галузями	Зміни та доповнення до Закону вносяться відповідно до загальної законодавчої процедури
2.	Естонія	Закон «Про державні свята та дні національного значення»	Конкретні критерії не визначені. Запровадження державних свят та днів національного значення є питанням політичного рішення, під час якого враховуються культурні, історичні та економічні аспекти	Пропозиції можуть вносити члени Рійгікогу, політичні групи Рійгікогу, комітети Рійгікогу та Уряд Республіки. Рішення приймає Рійгікогу
3.	Швеція	- Закон «Про державні свята»;	Формальних критеріїв не встановлено	Зміни до списку державних свят та списку інших свят

		- Закон «Про відпустки»; - Положення (1982:270) про Дні державного прапора		вносяться відповідно до звичайного законодавчого процесу і схвалюються Риксдагом
4.	Франція	Трудовий кодекс	Конкретні критерії не визначені. Більшість державних свят пов'язані з християнською традицією, інші – закінченням відповідних збройних конфліктів	Зміни та доповнення до Трудового кодексу вносяться відповідно до загальної законодавчої процедури
5.	Польща	- Закон «Про вихідні дні»; - постанови Сейму про оголошення свят	Конкретні критерії не визначені. Дні пам'яті більшою мірою пов'язані зі значними історичними подіями; святкові дні – з важливою особою, групою людей або подією; державні свята – з релігійними традиціями	Депутати (комітети Сейму або щонайменше 15 депутатів), Сенат, Президент Республіки та Рада Міністрів, а також група щонайменше 100 000 громадян, які мають право голосу на виборах до Сейму, Президія Сейму (щодо проектів постанов Сейму)
6.	Хорватія	Закон «Про державні свята, пам'ятні дні та вихідні дні в Республіці Хорватія»	Конкретні критерії не визначені	Свята запроваджуються рішенням Хорватського парламенту або представницьких органів місцевого та регіонального самоврядування (щодо регіональних та місцевих свят)
7.	Литва	- Трудовий кодекс;	Конкретні критерії визначення	Члени Сейму, Президент Республіки

		- Закон «Про пам'ятні дні»	державних свят не встановлені. Пам'ятний день – знаменна дата, пов'язана з важливими фактами та / або подіями, що стосуються створення та зміцнення державності Литви, просування загальнолюдських цінностей, збереження культурних пам'яток та живої історії	та Уряд, 50 000 громадян Литви, які мають виборче право
--	--	----------------------------	---	---

Отже, враховуючи закордонний досвід, в Україні в окремому законі щодо державних свят, пам'ятних дат та святкових днів, доцільно визначити такі питання:

- загальні підходи (критерії / принципи) до запровадження свят та пам'ятних дат (у тому числі й скорботних днів);
- класифікацію та види державних свят, святкових днів, пам'ятних дат (у тому числі й скорботних днів);
- за необхідності подати короткий опис відповідних державних свят, святкових днів, пам'ятних дат;
- суб'єктів запровадження державних свят, пам'ятних дат, святкових днів (зокрема, на регіональному та місцевому рівнях);
- суб'єктів, відповідальних за організацію святкування / відзначення державних свят, пам'ятних дат, святкових днів (зокрема, на регіональному та місцевому рівнях) тощо.

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

** Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.*

При підготовці матеріалів було використано інформацію із бази ECPRD. Відповідні матеріали не призначені для використання у власних наукових дослідженнях.